

COM CONSTRUIR EL COMPONENT POLÍTIC PER AVANÇAR CAP A UN BLOC HISTÒRIC TRANSFORMADOR?



ANTONI TROBAT

CAP A UNA ESTRATÈGIA SUPRAINSULAR SENSE COMPLEXES PER A L'ESQUERRA SOBIRANISTA MALLORQUINA

L'estratègia que l'esquerra sobiranista i ecologista mallorquina – hereva de les diferents tradicions emancipatòries que representen el mallorquinisme progressista, el sobiranisme i l'esquerra verda ha de posar en marxa, de forma urgent a les Illes Balears i més enllà té a veure amb la necessitat de fugir de dècades d'acomplexaments que no han portat enlloc. Permeteu-me, idò, que, des de la meua visió situï la feina política suprainsular que cal al nostre espai en els següents termes:

-Necessitat estratègica, però també tàctica, d'un projecte interinsular per a les nostres quatre Illes. Que la identitat balear no existeixi o que les "Balears" creades per l'estat en tant que denominació administrativa quasi colonial ens hagin perjudicat no són cap motiu per ignorar que no anirem endavant si no és des de la unitat d'acció de Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera. Aquí cal que els mallorquins siguin molt conscients del mal terrible que el centralisme ha fet al bon enteniment entre les quatre illes. Però és molt necessari un projecte que des de la confederalitat entengui que hem d'anar plegats. Només així podrem arribar a tenir escons al Congrés, per exemple. Més per Menorca, Ara Eivissa, Gent per Formentera i Més per Mallorca han de superar antics recels i edificar una marca conjunta com a mínim pels comicis estatals i europeus. Un grup parlamentari únic confederal al Parlament de les Illes Balears també seria desitjable.

-Construcció d'un relat que defensi els vincles de relació primordials que tenim amb Catalunya i el País Valencià. Cap acomplexament amb aquest sentit. Poques tradicions han pensat tant en el conjunt dels Països Catalans com el mallorquinisme. Però al mateix temps s'ha d'exigir als nostres homòlegs, especialment a les diferents famílies del catalanisme i del sobiranisme català que han emprat els Països Catalans com un dogma sovint, que actuïn en conseqüència per una relació fraterna, confederal – sempre el confederalisme com a senyera!- i realment de tu a tu. La resta no té gaire sentit i és una estafa ideològica.

-Ser capaços de bastir un mallorquinisme – aliat amb el menorquinisme, l'eivissenquisme i el formenterisme-

que reivindiqui el mestissatge i el pluralisme identitari tot conjugant-ho amb la defensa de la llengua i la cultura pròpia del país. Això no és menor i no és un tema intern perquè és moralment positiu, políticament eixamplador i perquè ens situa en la línia del que fan els sobiranismes progressistes exitosos a tot el món. Des d'Escòcia al Kurdistan.

-Impuls d'una aliança confederal en la línia històrica de GALEUSCAT i mes enllà – a Astúries, les Canàries o Aragó podem trobar aliats!- amb totes les esquerres sobiranistes dels pobles de l'estat. És quelcom que ja s'ha treballat però que necessita un reimpuls a nivell polític. El context juga a favor nostre. Mai l'esquerra abertzale, l'andalusisme – que pot ser rellevant en el futur- o el valencianisme, per dir tres moviments a l'atzar, havien estat tan conscients de la necessitat de treballar conjuntament.

-Lligat a allò anterior. Explorar quins actors poden ser homòlegs nostres a l'Espanya de cultura i tradició castellana. La dels territoris sense moviments de reivindicació nacional històrics. Hi ha camp per córrer entre l'ecologisme polític i l'esquerra cansada de les formes velles de Podemos, IU i del PSOE.

-Plantejar-se amb tots els actors polítics abans citats la construcció d'una fórmula col·laborativa confederal que pugui represnetar un espai polític conjunt i una feina coordinada al Congrés i al Senat. A l'estil de l'HDP a Turquia. Un espai que sigui identificat per l'espanyol mitjà com l'espai dels sobiranistes però al mateix temps de la diversitat, l'ecologisme polític, el feminisme i l'esquerra més oberta útil i transformadora. S'han de cercar fórmules perquè ALE-Verds i la GUE reconeixin aquest espai polític a nivell europeu.

-Explicar als pobles d'Espanya que només canviarem el Règim del 78 acceptant les premisses del nostre espai. Democratització real, polítiques verdes i feministes serioses, justícia social i dret de decidir per a tots els països de l'estat. Els Pressupostos "més socials" de la història avalats per Otegi, Junqueras, el nacionalisme gallec i l'esquerra sobiranista de les Illes Balears ho demostren. No renunciar mai a la pedagogia tot fent el nostre camí.

